

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11Er/8/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812200032
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812200032.3

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS, s.r.o., Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, IČO: 45 869 464, zast. Advokátska kancelária Máčaj a Novák, s.r.o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, proti povinnej: H. I., A..Č.. XXXXXX/XXX, XXX XX U. T., o vymoženie sumy 123,65 eur s príslušenstvom, súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Dulinom, Exekútorový úrad Michalovce, takto

rozhodol:

Exekučné konanie **z a s t a v u j e**.

Súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený podal dňa 14.12.2011 u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu návrh na vykonanie exekúcie, predmetom ktorého bolo vymoženie sumy 123,65 eur s príslušenstvom a exekučným titulom bol Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s., sp. zn. IIA1010113. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a žiadosť bola súdu doručená dňa 2.1.2012.

Uznesením č.k. 11Er/8/2012-13 zo dňa 17.4.2012 tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a to s poukazom na znenie § 53 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, teda z dôvodu, že dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu súdu 1. stupňa podal oprávnený dňa 9.5.2012 v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 6CoE/150/2012-28 zo dňa 19.7.2012 uznesenie prvostupňového súdu potvrdil. Uznesenie č.k. 11Er/8/2012-13 zo dňa 17.4.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 7.9.2012.

Uznesením č.k. 11Er/8/2012-31 zo dňa 16.10.2012 súd exekúciu zastavil v zmysle § 44 ods. 3 Exekučného poriadku (Výrok I.) a zároveň rozhodol o tom, že súdnemu exekútorovi náhradu trov konania nepriznáva (Výrok II.). Rozhodnutie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Proti uvedenému rozhodnutiu podal oprávnený dňa 26.10.2012 odvolanie. Navrhol uznesenie zrušiť. Uviedol, že rozhodcovský rozsudok nemožno preskúmať podľa § 37 zákona č. 244/2002 Z.z. Právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu a exekučný súd môže s takýmto rozsudkom nakladať ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti. To znamená, že je ním súd rovnako viazaný ako rozsudkom všeobecného súdu. V rámci jeho preskúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Poukázal, že preskúmanie správnosti rozhodcovského

rozsudku je možné len pokiaľ ide o dôvody uvedené v § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. a z toho vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, nie každá skutočnosť ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Úverová zmluva, ktorej plnenie je predmetom konania, predstavuje štandardnú úverovú zmluvu, ktorou bol poskytnutý úver bankou, nejde o žiaden nebankový subjekt mimo dohľadu národnej banky. Zákon o bankách č. 483/2001 Z.z. v ustanovení § 93b ods. 1 zakotvoval povinnosť ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné spory z obchodov budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom. Text rozhodcovskej doložky neobsahoval žiadnu alternatívu k rozhodcovskému konaniu v súlade so zákonnou definíciou rozhodcovskej zmluvy v § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. i s ustálenou praxou v odbore. Rozhodcovská doložka bola naformulovaná a dojednaná na základe splnenia zákonnej povinnosti banky a ako taká nemôže predstavovať neprijateľnú podmienku.

Podľa § 374 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p., odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Proti predmetnému uzneseniu (Výrok I.) zákon odvolanie nepripúšťa (§ 44 ods. 3 Exekučného poriadku), preto sa predmetné uznesenie v napadnutej časti (Výrok I.) podaním odvolania zrušilo a nakoľko výrok o trovách konania je výrok závislý na výroku o predmete konania, podaním odvolania došlo aj k zrušeniu výroku o trovách konania (Výrok II.). Súd vzhľadom na vyššie uvedené vec nanovo prejednal.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Súd mal v danej veci za preukázané, že uznesenie tunajšieho súdu č.k. 11Er/8/2012-13 zo dňa 17.4.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 6CoE/150/2012-28 zo dňa 19.7.2012, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, nadobudlo právoplatnosť dňa 7.9.2012.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenia poverenia nadobudlo právoplatnosť a v súlade s § 44 ods. 3 Exekučného poriadku rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a konanie zastavil.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o dňa z pridanej hodnoty.

Súdny exekútor si neuplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania a preto mu súd náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.